

Arrest

nr. 341 170 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 18 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat EL OUAAR, die loco advocaat J. WOLSEY verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn afkomstig uit Rafah. Op 29 januari 2023 verliet u wegens het gebrek aan veiligheid en toekomstperspectieven Gaza. U reisde naar Turkije waar u in een fabriek en in een wasserij werkte. Na acht maanden, toen u genoeg geld gespaard had, reisde u verder naar Griekenland waar u aankwam op 20 september 2022. Op 26 oktober 2022 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd. Op 11 januari 2023 werd u erkend als vluchteling. Na uw erkenning bleef u nog een maand in het opvangcentrum en nadien reisde u door naar Kreta omdat u gehoord had dat er daar veel werk was in de olijfgaarden. U verbleef in Kreta op hotel. Een kamer kostte 25 euro per nacht en u deelde de kosten met andere vluchtelingen die er 's nachts stiekem kwamen slapen. U werkte anderhalve maand in de olijfpluk en ging nadien naar Athene om uw verblijfsdocumenten te regelen waarna u naar Kreta terugkeerde en er in een kraakpand ging wonen. U verbleef er samen met andere vluchtelingen en ging geregeld naar een bepaald plein waar werkgevers zich aanboden. Op die manier deed u jobs voornamelijk in de bouw en de landbouw maar u werkte ook een maand in de wasserij van een hotel. U vond echter nooit een vaste job en de toekomst bleef onzeker. Daarom reisde u verder naar België waar u op 29 januari 2024 om internationale

bescherming verzocht. Toen u in het Klein Kasteeltje verbleef, vernam u dat uw broer A. (...) op 8 mei 2024 overleden was. Op 23 oktober 2023 was uw beste vriend Y. (...) ook al overleden. U had het psychisch zeer moeilijk, kampte met donkere gedachten en werd een tijdje opgenomen in de psychiatrie. Thans gaat het beter met u en werkt u ook. U vreest bij terugkeer naar Griekenland de onveiligheid en de instabiliteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, uw geboorteakte, uw identiteitskaart, uw studentenkaart, uw UNRWA family registration card, de overlijdensaktes van uw broer en van uw vriend, foto's en screenshots van overledenen uit uw entourage en van jullie vernielde woning, uw Grieks paspoort, uw ADET (Griekse verblijfskaart), uw AMKA (sociaal zekerheidsnummer), uw AFM (fiscaal registratienummer), twee attesten d.d. 20 februari 2023 in verband met uw dakloosheid in Griekenland, een attest van psycholoog V.L. (...) d.d. 9 april 2024 waarin op basis van enkele sessies en op basis van door u ingevulde zelfevaluaties gesteld werd dat een ziekenhuisopname nodig is om diepgaandere onderzoeken te voeren, een doorverwijzing van Samu Social waaruit blijkt dat u in de psychiatrische afdeling van het Brugmannziekenhuis ter observatie werd opgenomen, een verslag van het Brugmannziekenhuis d.d. 11 april 2024 over uw korte ziekenhuisopname, medicatievoorschriften d.d. 23 april 2024 en d.d. 1 mei 2024, een beschikking van het vredegerecht d.d. 10 mei 2024, een brief van het parket van de procureur des konings d.d. 10 mei 2024 en een vonnis van het vredegerecht d.d. 16 mei 2024 waaruit blijkt dat er bevolen wordt dat u veertig dagen ter observatie in het Centre Hospitalier Jean Titeca wordt opgenomen, uw medicatieschema d.d. 24 maart 2025, een attest van psycholoog C.A. (...) d.d. 25 maart 2025 waarin gesteld wordt dat uw toestand psychologische opvolging behoeft zonder verdere uitleg, twee op 28 maart 2025 en 2 april 2025 aan het Commissariaat-generaal gerichte e-mails van uw advocaat met in bijlage een rapport van uw psycholoog over uw ernstige psychische kwetsbaarheid en een aan uw advocaat gerichte brief van uw vriend S.A. (...) die zich zorgen maakt over uw mentale gezondheid.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Uw advocaat stuurde op 6 mei 2024, op 14 mei 2024 en op 21 maart 2025, i.e. voor uw persoonlijk onderhoud, een mail over uw psychische problemen met in bijlage de brief van psycholoog L. (...) d.d. 9 april 2024 en documenten i.v.m. uw opname in het Brugmannziekenhuis en in het Centre Hospitalier Jean Titeca. De Protection Officer maakte in het begin van het persoonlijk onderhoud duidelijk dat er tijdens het onderhoud moeilijke onderwerpen aan bod konden komen. Hij benadrukte dat indien u dit nodig achtte, u steeds om een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u de aan u gestelde vragen op een logische en coherente manier kon beantwoorden. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle problemen had kunnen vertellen waarom u niet naar Griekenland kon terugkeren. U bezorgde geen opmerkingen op de naar u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 661[<] dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de

omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 661< de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zoU brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u over de nodige originele documenten beschikt om in Griekenland toegang te hebben tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en huisvesting. U beschikt namelijk over uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 10 januari 2026, uw fiscaal identificatienummer (AFM) en uw nummer bij de sociale zekerheid (AMKA).

Uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u geen vaste job of stabiele inkomsten had (CGVS, p. 10; p. 15), u wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt, ondanks dat u de Griekse taal niet machtig bent (CGVS, p. 8; p. 18-19).

Van zodra u internationale bescherming kreeg, trok u naar Kreta waar u in de olijvenpluk tewerkgesteld werd (CGVS, p. 7). U werd ook tijdelijk tewerkgesteld in de bouwsector (CGVS, p. 8) en in een hotel (CGVS, p. 9). Met het geld dat u verdiende slaagde u erin wat te sparen en uw reis naar België te financieren (CGVS, p. 10). Het voorgaande toont aan dat u er in het verleden in geslaagd bent toegang te verwerven tot de Griekse arbeidsmarkt, waardoor aangenomen kan worden dat u er bij terugkeer naar Griekenland opnieuw toegang toe zal hebben.

Ofschoon u naar eigen zeggen alleen maar kon dromen van een eigen veilige plek en u in Kreta met onderbrekingen in een kraakpand heeft verbleven, hetgeen u aan de hand van uw dakloosheidsattesten d.d. 20 februari 2023 van de gemeente Heraklion aantoonde, blijkt uit uw verklaringen tevens dat u in hotels terecht kon en dat u ook van uw werkgever in de olijvenpluk een slaapplek kreeg. U heeft nooit geprobeerd iets te huren, volgens u omdat u niet over stabiele inkomsten beschikte (CGVS, p. 8; p. 10; p. 12; p. 14; p. 16). U beschikt intussen dankzij uw professionele activiteiten in België over een spaarpot van 3700 euro (CGVS, p. 12), waarmee u bij terugkeer naar Griekenland de huur van huisvesting kan financieren. Uit niets blijkt bijgevolg dat u bij terugkeer naar Griekenland geen huisvesting zal hebben.

Aansluitend kan nog opgemerkt worden dat u zich in Griekenland nooit geïnformeerd heeft naar uw rechten als begunstigde van internationale bescherming (CGVS, p. 19). U beschikte over een attest dat u op een bepaald moment in Heraklion dakloos was. Volgens uw verklaringen zou de organisatie Helios op basis van dit attest een door u gevonden huurwoning betalen (CGVS, p. 8). Echter, omdat u niet wist waar de organisatie gevestigd was en omdat u de taal niet sprak, was dit attest volgens u nutteloos (CGVS, p. 9). Dat u er in slaagde de verschillende door u omschreven complexe administratieve stappen te zetten om uw paspoort te verkrijgen (CGVS, p. 11) - u reisde hiervoor van Kreta naar Athene en terug, moest hiervoor in verschillende kantoren terecht en moest ook een advocaat regelen - maar dat u er niet in zou slagen de organisatie te vinden die u had kunnen helpen met het vinden van onderdak, doet de wenkbrauwen fronsen.

Daarnaast kan op uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Griekenland gewezen worden. U reisde van Samos naar Kreta en van Kreta naar Athene en terug om uw documenten te regelen, waarvoor u in verschillende kantoren moest aankloppen. U regelde in dit verband met de hulp van een vriend een advocaat (CGVS, p. 11). Ondanks de taalbarrière slaagde u er met de hulp van uw netwerk in om werk te vinden. U vond bijv. met de hulp van een vriend werk in de wasserij van een hotel. U werd door uw entourage geholpen om in Griekenland onderdak te vinden (CGVS, p. 8-9; p. 14). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer niet opnieuw, al dan niet met hulp van mensen uit uw netwerk, de nodige zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen. Overigens had u zich ook al in Turkije zelfredzaam getoond: u werkte er gedurende uw acht maanden durend verblijf en kon er een huurappartement betrekken.

Uw advocaat merkte weliswaar op dat u bijzonder kwetsbaar bent. Ze verwees hierbij naar uw gedwongen opname in de psychiatrie in mei 2024 en het feit dat u in het centrum een eenpersoonskamer heeft (CGVS, p. 20). Ook uw vriend stipt in zijn schrijven aan dat u het psychisch moeilijk heeft. Ter staving van uw psychiatrische problematiek werden er verslagen, attesten, documenten in verband met uw opname en voorschriften voor medicatie neergelegd. Echter, uw opnames, waarvan u veel documenten neerlegde, dateren van meer dan een jaar geleden. Het enige recente psychologisch verslag, dat opgesteld werd door uw nieuwe psycholoog die u sinds 14 maart 2025 ziet - dit was de enige keer dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op consultatie bij haar was geweest (CGVS, p. 18; p. 20-21; zie ook *évaluation psychologique - rapport d'évaluation*) - en dat uw advocate op 2 april 2025 aan het Commissariaat-generaal bezorgde, stelt dat u een ernstige psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat u nu al 'gedurende enkele maanden' door haar wordt opgevolgd, hetgeen dus onmogelijk objectief kan kloppen, waardoor de diepgang en de waarde van dit rapport ernstig op de helling staat. Het neergelegde attest is dus totaal onvoldoende om de ernst van uw actueel psychisch lijden, de intensiteit van de verschillende hierin beschreven symptomen en de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling juist te kunnen inschatten. Op basis van dit niet-onderbouwde document, bij gebrek aan andere recente documenten die uw psychische toestand staven, kan het CGVS dus, in tegenstelling tot de mails van uw advocate, niet concluderen dat uw kwetsbaarheid van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Dit blijkt overigens ook uit uw eigen verklaringen over uw psychische toestand. Heden omschrijft u zichzelf immers als een sterke man. Na de opname in Brussel in mei 2024 werd u niet meer opgenomen in de psychiatrie. U voelt zich sterk en u aanvaardt het idee dat u psychische klachten heeft niet. U heeft geen donkere gedachten meer. U neemt wel nog steeds medicatie en gaat zoals aangehaald, na een onderbreking van ongeveer een half jaar, opnieuw naar een psycholoog. Anderhalve week voor uw persoonlijk onderhoud was de eerste keer dat u opnieuw een psycholoog zag (CGVS, p. 17-18; p. 20-21). U werkt in België, hetgeen een positieve impact op u heeft (CGVS, p. 11; p. 20). U slaagt er bijgevolg in om ondanks de hierboven beschreven psychische problematieken in de Belgische maatschappij te functioneren, waardoor uit niets blijkt dat u ook niet in de Griekse maatschappij zou kunnen functioneren.

Wat betreft de medicatie die u in België krijgt en de beperkte psychologische opvolging die u hier heeft, blijkt uit niets dat u dit ook in Griekenland niet zou kunnen krijgen. U deed in het verleden echter nooit beroep op psycho-medische hulp in Griekenland (CGVS, p. 16-17). Uit objectieve informatie blijkt nochtans dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en). Uit dezelfde informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is zelfs mogelijk voor mensen die geen sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben: zij kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

U verwees tot slot nog in het algemeen naar de onveiligheid in Griekenland. U vond de Grieken weliswaar vriendelijk en sympathiek en had nooit problemen met hen, maar op de eilanden was alles in handen van de Albanezen en de Bulgaren (CGVS, p. 15-16; p. 19). Dit volstaat echter niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde te weerhouden. U maakte immers géén melding van concrete incidenten die u persoonlijk als begunstigde van internationale bescherming te beurt zijn gevallen en verklaarde zelfs dat u behalve een ruzie met een andere Palestijn waarbij jullie beiden korte tijd werden opgepakt, nooit een gewelddadige situatie heeft meegemaakt (CGVS, p. 16). Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Niets wijst er bovendien op dat u, bij eventuele problemen bij een terugkeer naar Griekenland, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden impliceert immers tevens dat de daar aanwezige autoriteiten, waarmee u nooit problemen had (CGVS, p. 19), in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw gezinssamenstelling, uw opleiding en uw UNRWA-status wordt niet getwijfeld. Het oorlogsleed in Gaza zoals blijkt uit de neergelegde foto's en screenshots en waarover ook uw vriend S.A. (...) getuigt in zijn aanbevelingsbrief staat evenmin ter discussie. Echter, dit is niet relevant voor de beoordeling van uw vrees ten aanzien van Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker geeft in het feitenrelaas in het onderhavige verzoekschrift aan dat FEDASIL een terugbetaling eiste van een aanzienlijk deel van zijn beroepsinkomsten, met als gevolg dat zijn spaargeld tot op heden uiterst bescheiden is.

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van:

*"- Artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), op zichzelf beschouwd of gelezen in samenhang met artikel 14 van dat Verdrag;
- De artikelen 48, 48/2 tot 48/7, 48/9§4 en 57/6, §3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- En de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen."*

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) in het algemeen en in Griekenland in het bijzonder. Daarbij wijst hij onder meer op rechtspraak van het HvJ en van de Raad.

Verzoeker gaat vervolgens in op de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. Daarbij wijst hij vooreerst op hetgeen verweerder dienaangaande aangeeft in de bestreden beslissing. Vervolgens geeft hij aan:

"De beschikbare objectieve informatie toont nochtans aan dat Griekenland aanzienlijke problemen kent op het vlak van:

- het verkrijgen en vernieuwen van essentiële documenten;*
- toegang tot sociale zekerheid en sociale bijstandsuitkeringen;*
- toegang tot huisvesting;*
- toegang tot de arbeidsmarkt;*
- toegang tot gezondheidszorg;*
- toegang tot tolkdiensten of taallessen;*
- toegang tot hulp bij het doen gelden van hun rechten of tot juridische rechtsmiddelen."*

Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit informatie van OSAR en RSAegean en doet gelden:

"De tekortkomingen van de Griekse staat uiten zich in alle aspecten van het leven van personen met een beschermingsstatus."

Verzoeker doet verder een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de moeilijkheden bij het verkrijgen en vernieuwen van verschillende, voor begunstigden van internationale bescherming en de toegang tot hun rechten essentiële, documenten. Daarbij gaat hij eerst in op de duur van de procedure voor de verlenging van de ADET en de impact daarvan op de toegang tot rechten voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Vervolgens gaat verzoeker in op andere moeilijkheden bij het verkrijgen van documenten en de cyclische logica van vereisten zoals het AFM nummer en het AMKA nummer. Verzoeker voert aan:

“In casu, bij een terugkeer naar Griekenland zal de verzoeker noch een bewijs van woonst, noch een arbeids- of aanstellingscontract kunnen voorleggen. Daardoor zal hij geen actief AMKA kunnen verkrijgen en bijgevolg uitgesloten worden van toegang tot werk, sociale zekerheid, gezondheidszorg en huisvesting, om slechts enkele voorbeelden te noemen.

Erger nog: zelfs met alle mogelijke inspanningen zal hij vast komen te zitten in de absurde bureaucratische cirkel van het Griekse systeem, dat een actief AMKA vereist om een arbeidsovereenkomst af te sluiten, maar tegelijk een arbeidsovereenkomst vist om een AMKA te activeren.”

Vervolgens gaat verzoeker in op (landeninformatie inzake) de toegang die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland hebben tot de sociale zekerheid en tot sociale bijstandsuitkeringen. Verder geeft hij aan:

“In dit geval zal de verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang hebben tot enige sociale uitkering die hem zou kunnen helpen om een nieuw sociaal en economisch leven op te bouwen in het land.

Eenzijds voldoet hij niet aan de verblijfsvoorwaarden om in aanmerking te komen voor de huisvestingspremie.

Anderzijds - of hij nu opnieuw op straat leeft, in een kraakpand of in een andere informele woonsituatie verkeerd - zal hij geen recht hebben op het gegarandeerd minimuminkomen (EEE), omdat hij geen attest van dakloosheid zal kunnen verkrijgen.”

Verder doet verzoeker een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de mogelijkheden voor begunstigden van internationale bescherming inzake toegang tot huisvesting. Aangaande zijn eigen situatie, doet hij daarbij gelden:

“Wat de mogelijkheid betreft om een officieel huurcontract af te sluiten, kan de verzoeker daar evenmin op rekenen.

(...)

In dit geval beschikt de verzoeker niet over een actieve AMKA en zijn verblijfsvergunning zal aflopen in juni 2026.”

Verzoeker wijst voorts op informatie omtrent de toegang voor begunstigden van internationale bescherming tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Hij herhaalt in dit kader dat hij niet over een actief AMKA beschikt.

Verzoeker wijst op en doet een betoog aan de hand van landeninformatie omtrent de toegang tot medische zorg en herhaalt dat hij niet over een actief AMKA beschikt.

Vervolgens gaat verzoeker in op (informatie over) de toegang voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland tot hulp bij het verdedigen van hun rechten of het indienen van juridische procedures.

Verzoeker concludeert:

“Gezien de bovenstaande informatie, kon de tegenpartij niet terecht stellen dat de verzoeker bij terugkeer naar Griekenland niet in een situatie van extreme materiële deprivatie zou verkeren, in strijd met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

Dit geldt des te meer gezien de specifieke situatie van verzoeker, gekarakteriseerd door zijn kwetsbaarheid en de ervaringen die hij in Griekenland heeft meegemaakt.”

Verzoeker stelt aangaande zijn specifieke situatie dat hij voldoet aan een aantal criteria die door de Raad zijn vastgesteld in de door hem aangehaalde arresten. Hij stelt dat zijn ervaring in Griekenland traumatisch en schadelijk gebleken is en geeft aan psychologisch kwetsbaar te zijn.

Betreffende zijn ervaringen in Griekenland, wijst verzoeker op een arrest van de Raad en doet verzoeker gelden:

“Verzoeker verbleef anderhalf jaar in Griekenland. Tijdens deze periode deed hij herhaaldelijk inspanningen om zich in het land te integreren en een toekomst op te bouwen : hij nam de ene na de andere jobs in het zwart aan. Omdat het meestal om losse baantjes of seizoenswerk ging, kwam hij telkens geld tekort (NPO, p. 7 en 8). Nadat hij een tijdje onderdak had gevonden in een overvolle hotelkamer, belandde hij, net als zovelen, op straat. Hij sliep maandenlang in een kraakpand, zonder water of elektriciteit. Toen de protection officer hem vroeg of hij Grieks had geleerd via een app op zijn telefoon, legde hij uit dat hij zijn telefoon niet

eens kon opladen. Dat zegt veel over de situatie van extreme materiële deprivatie waarin hij zich bevond. Om zich te wassen, ging de verzoeker naar het strand en waste zich in zeewater (NPO, p. 8). Dit zijn allemaal zeer concrete elementen die wijzen op extreme armoede.

Met een zekere hypocrisie lijkt het CGVS ervan uit te gaan dat verzoeker opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt had en zal krijgen, aangezien hij illegaal in verschillende sectoren heeft gewerkt (bestreden beslissing, p. 4). Deze redenering lijkt niet te stroken met de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat geen genoegen neemt met de traagheid en onverschilligheid van de Griekse staat. Het kan nuttig zijn om een dergelijke vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor een prejudiciële beslissing.

Zonder te betwisten dat verzoeker al maanden dakloos was, verweet het CGVS verzoeker niettemin dat hij niet had geprobeerd een flat te huren, hoewel verzoeker had uitgelegd dat het zonder vast arbeidscontract onmogelijk was een verhuurder te vinden die bereid was een flat te verhuren. Het is moeilijk te begrijpen waarom het CGVS niet tevreden is met deze realiteit van de private huurmarkt. Zelfs met wat spaargeld zal geen enkele huisbaas hem een flat verhuren als hij niet kan bewijzen dat hij een stabiel en regelmatig inkomen heeft, quod non.

Het CGVS verweet verzoeker ook dat hij niet had geïnformeerd naar de mogelijkheid van bijstand voor huisvesting of werk, maar vond het moeilijk om objectieve informatie te verstrekken over het bestaan van dergelijke organisaties of verenigingen die reële hulp kunnen bieden. Integendeel, de beschikbare informatie lijkt erop te wijzen dat erkende vluchtelingen hun opvangcentrum binnen een maand na de positieve beslissing moeten verlaten, zonder enige informatie of steun. Er zijn geen mechanismen om hen in staat te stellen de overgang te maken van het leven in het centrum naar het leven buiten het centrum, en er worden geen taal- of integratiecursussen georganiseerd door de Griekse staat, met als gevolg dat de meerderheid onmiddellijk dakloos wordt.

Verzoeker erkent dat hij, in tegenstelling tot anderen, blijkt heeft gegeven van een zekere vindingrijkheid door onvermoeibaar te werken in verschillende sectoren, maar dit doet niets af aan het feit dat hij niettemin zonder huisvesting of vast werk is komen te zitten, en dus zonder enig vooruitzicht op duurzame integratie in Griekenland. Bovendien kan het CGVS nog steeds niet zeggen welke alternatieve stappen de verzoeker had kunnen ondernemen opdat zijn rechten zouden worden geëerbiedigd. En terecht: alle objectieve informatie illustreert het gebrek aan initiatieven van de Griekse autoriteiten om de duizenden vluchtelingen te integreren in de lokale arbeidsmarkt.

(...)

Gezien deze feiten is het onjuist om te stellen dat de verzoeker dankzij de verkrijging van zijn ADET en zijn fiscaal nummer AFM zonder problemen een officiële baan had kunnen vinden of zou kunnen vinden (bestreden beslissing, p.6). Recente rapporten tonen juist aan dat er sprake is van een structureel integratieprobleem op de Griekse arbeidsmarkt. Het is dan ook duidelijk dat het gebrek aan officiële werkgelegenheidsmogelijkheden voor de verzoeker vooral te wijten is aan het gebrek aan ondersteuning door de Griekse Staat.”

Vervolgens gaat verzoek in op zijn kwetsbaarheid. Dienaangaande voert verzoeker aan:

“Er zijn verschillende aanwijzingen die erop wijzen dat verzoeker in dit dossier een bijzondere kwetsbaarheid vertoont.

Het volstaat te zeggen dat het CGVS heeft aanvaard dat zijn psychologische en psychiatrische problemen bijzondere procedurele noden in zijn hoofde rechtvaardigen.

Dit is een geval van verhoogde kwetsbaarheid. Verzoeker lijdt aan een ernstige depressie met zelfmoordgedachten en een posttraumatische stressstoornis, die is vastgesteld door professionals in de geestelijke gezondheidszorg. Na het nieuws van de dood van zijn familieleden in Gaza kreeg hij te maken met zeer zorgwekkende episodes van decompensatie en moest hij twee keer worden opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis.

Het feit dat verzoeker in 2015 zei dat hij zich beter voelde, doet niets af aan de ernst van zijn psychische toestand en het lijkt zeer waarschijnlijk dat een terugkeer naar Griekenland episodes van decompensatie zal reactiveren.

In het licht van al deze objectieve factoren lijkt in dit geval te zijn voldaan aan het kwetsbaarheids criterium van het Hof van Justitie.

Daarnaast is ook de actuele situatie in Gaza relevant: hij heeft nog steeds veel familieleden in Gaza en heeft al twee dierbaren verloren in de oorlog: zijn broer en zijn beste vriend.”

Verzoeker concludeert:

“Gezien de ondraaglijke ervaringen die hij daar heeft meegemaakt, evenals de objectieve informatie over de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, lijkt het vast te staan dat de verzoeker, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, onafhankelijk van zijn wil en persoonlijke keuzes, zich in een situatie van extreme materiële deprivatie zou bevinden die hem niet in staat zou stellen om zijn meest elementaire behoeften te vervullen, en die zijn mentale gezondheid zou schaden of hem in een staat van degradatie zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, hetgeen een schending van

artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou inhouden.

Tot slot verzoekt verzoeker Uw Raad gebruik te maken van de volledige bevoegdheid die hem krachtens artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 wordt verleend om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. Op dit punt verwijst hij naar de redenering van Uw Raad in zijn arresten nr. 311.777 van 26 augustus 2024 en nr. 320.159 van 16 januari 2025. Er wordt niet betwist dat de verzoeker, als Palestijnse vluchteling geregistreerd bij UNRWA, een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, gezien de voortdurende genocide.”

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidig beroep te ontvangen en gegrond te verklaren.

De bestreden beslissing te hervormen en dienvolgens:

- In hoofdorde, verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen;

- In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek”.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een beslissing van FEDASIL van 17 februari 2025 bij het onderhavige verzoekschrift (bijlage 3).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Op 12 januari 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met als bijlage het rapport “COI Focus Grèce – aide aux migrants” gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 (bijlage 1), een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (bijlage 2), het rapport “Country Report. Greece. Update on 2024” gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025 (bijlage 3), een brief van de Europese Commissie d.d. 21 november 2024 (bijlage 4), het rapport “COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (bijlage 5), de Nansen-nota “Nansen note 2025-3. Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV” (bijlage 6), het rapport “Greece fact sheet” gepubliceerd door UNHCR in september 2025 (bijlage 7), het rapport “Essential but Invisible and Exploited: A literature review of migrant workers’ experiences in European agriculture” gepubliceerd door Oxfam op 5 juni 2024 (bijlage 8) en het rapport “Police brutality and fundamental rights - An overview of police arbitrariness in Greece” gepubliceerd door Hellenic League for Human Rights in september 2024 (bijlage 9) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.2. Op 14 januari 2026 legt verweerder een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.3. Op 15 januari 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met als bijlage een “Medisch verslag, 12.01.2026 in de Franse taal” (bijlage 1) en een “Vrije vertaling van het medisch verslag 12.01.2026 naar het Nederlands” (bijlage 2) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt door verzoeker bijgevolg niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Tevens maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uw advocaat stuurde op 6 mei 2024, op 14 mei 2024 en op 21 maart 2025, i.e. voor uw persoonlijk onderhoud, een mail over uw psychische problemen met in bijlage de brief van psycholoog L. (...) d.d. 9 april 2024 en documenten i.v.m. uw opname in het Brugmannziekenhuis en in het Centre Hospitalier Jean Titeca. De Protection Officer maakte in het begin van het persoonlijk onderhoud duidelijk dat er tijdens het onderhoud moeilijke onderwerpen aan bod konden komen. Hij benadrukte dat indien u dit nodig achtte, u steeds om een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u de aan u gestelde vragen op een logische en coherente manier kon beantwoorden. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle problemen had kunnen vertellen waarom u niet naar Griekenland kon terugkeren. U bezorgde geen opmerkingen op de naar u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg te wijzen op de in zijn hoofde vastgestelde psychische problemen, aan te geven dat deze ernstig zijn en te stellen dat hij psychisch kwetsbaar is. Hiermee doet verzoeker, dit mede gelet op de vaststellingen die hieronder worden gedaan inzake de door hem aangevoerde psychische kwetsbaarheid, aan de voormelde motieven op generlei wijze afbreuk.

In het thans door verzoeker bijgebrachte attest d.d. 12 januari 2026, opgesteld door een klinisch psycholoog, wordt wederom gewezen op verzoekers psychische kwetsbaarheid, doch wordt nergens gesteld dat verzoeker ten gevolge van diens psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om de procedure tot internationale bescherming te doorlopen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

De door verzoeker aangevoerde schending van artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden aangenomen.

4.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.”

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97).”

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde en in het dossier opgenomen landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland geheel terecht aangeeft:

“Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming.

(...)

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigten moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigten bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning

bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

(...)

Verweerder is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaatgeneraal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekers moeten aantonen dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft.

Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust, waar uit de bestreden beslissing genoegzaam kan blijken dat verzoekende partij niet tegemoetkomt aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en daaraan verbonden cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Europees Hof van Justitie."

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert ligt immers grotendeels in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Met betrekking tot verzoekers kritiek op het rapport "COI Focus Grèce – aide aux migrants", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, en het ter staving van deze kritiek neergelegde schrijven van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties, merkt de Raad op dat verweerder noch in de bestreden beslissing (dewelke dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in diens aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Dient bovendien te worden onderstreept dat in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland reeds erkend wordt en te dezen bijgevolg niet betwist wordt dat deze situatie, dit onder andere door de administratieve obstakels en belemmeringen waarmee begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd worden, ernstig en moeilijk is en dat dit, afhankelijk van de persoonlijke situatie van de betrokkenen, kan leiden tot situaties waar zij terecht komen in zware en schrijnende levensomstandigheden. Noch dit gegeven, noch het loutere feit dat bepaalde hulporganisaties en/of hulpprogramma's die in voormelde COI-Focus vermeld worden niet meer bestaan, niet (langer) de vermelde diensten aanbieden en/of moeilijk toegankelijk zijn voor (terugkerende) statushouders leidt echter tot de conclusie dat de situatie in Griekenland van zulke aard zou zijn dat iedere (terugkerende) begunstigde om internationale bescherming aldaar een veralgemeend risico loopt om in het kader van structurele en systematische tekortkomingen in het Griekse bestel terecht te komen in een toestand van een zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire basisbehoeften, die *an sich* negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of die hem in een toestand zou brengen van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid en waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig zouden staan. Dit geldt des te meer nu uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. Integendeel, blijkt uit de in het schrijven verschafte informatie dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief en werkzaam zijn die hulp bieden aan statushouders op het vlak van basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Verder blijkt uit deze informatie niet dat het voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die zelfredzaam mogen worden geacht en/of over een ondersteunend netwerk beschikken onmogelijk zou zijn om zich op een zelfstandige wijze staande te houden in Griekenland en hun rechten te doen gelden. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota's, dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de toegang tot de

nodige documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt hierin echter hoegenaamd niet. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst immers geheel terecht gemotiveerd:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u over de nodige originele documenten beschikt om in Griekenland toegang te hebben tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en huisvesting. U beschikt namelijk over uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 10 januari 2026, uw fiscaal identificatienummer (AFM) en uw nummer bij de sociale zekerheid (AMKA).

Uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u geen vaste job of stabiele inkomsten had (CGVS, p. 10; p. 15), u wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt, ondanks dat u de Griekse taal niet machtig bent (CGVS, p. 8; p. 18-19).

Van zodra u internationale bescherming kreeg, trok u naar Kreta waar u in de olijvenpluk tewerkgesteld werd (CGVS, p. 7). U werd ook tijdelijk tewerkgesteld in de bouwsector (CGVS, p. 8) en in een hotel (CGVS, p. 9). Met het geld dat u verdiende slaagde u erin wat te sparen en uw reis naar België te financieren (CGVS, p. 10). Het voorgaande toont aan dat u er in het verleden in geslaagd bent toegang te verwerven tot de Griekse arbeidsmarkt, waardoor aangenomen kan worden dat u er bij terugkeer naar Griekenland opnieuw toegang toe zal hebben.

Ofschoon u naar eigen zeggen alleen maar kon dromen van een eigen veilige plek en u in Kreta met onderbrekingen in een kraakpand heeft verbleven, hetgeen u aan de hand van uw dakloosheidsattesten d.d. 20 februari 2023 van de gemeente Heraklion aantoonde, blijkt uit uw verklaringen tevens dat u in hotels terecht kon en dat u ook van uw werkgever in de olijvenpluk een slaapplek kreeg. U heeft nooit geprobeerd iets te huren, volgens u omdat u niet over stabiele inkomsten beschikte (CGVS, p. 8; p. 10; p. 12; p. 14; p. 16). U beschikt intussen dankzij uw professionele activiteiten in België over een spaarpot van 3700 euro (CGVS, p. 12), waarmee u bij terugkeer naar Griekenland de huur van huisvesting kan financieren. Uit niets blijkt bijgevolg dat u bij terugkeer naar Griekenland geen huisvesting zal hebben.

Aansluitend kan nog opgemerkt worden dat u zich in Griekenland nooit geïnformeerd heeft naar uw rechten als begunstigde van internationale bescherming (CGVS, p. 19). U beschikte over een attest dat u op een bepaald moment in Heraklion dakloos was. Volgens uw verklaringen zou de organisatie Helios op basis van dit attest een door u gevonden huurwoning betalen (CGVS, p. 8). Echter, omdat u niet wist waar de organisatie gevestigd was en omdat u de taal niet sprak, was dit attest volgens u nutteloos (CGVS, p. 9). Dat u er in slaagde de verschillende door u omschreven complexe administratieve stappen te zetten om uw paspoort te verkrijgen (CGVS, p. 11) - u reisde hiervoor van Kreta naar Athene en terug, moest hiervoor in verschillende kantoren terecht en moest ook een advocaat regelen - maar dat u er niet in zou slagen de organisatie te vinden die u had kunnen helpen met het vinden van onderdak, doet de wenkbrauwen fronsen. Daarnaast kan op uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Griekenland gewezen worden. U reisde van Samos naar Kreta en van Kreta naar Athene en terug om uw documenten te regelen, waarvoor u in verschillende kantoren moest aankloppen. U regelde in dit verband met de hulp van een vriend een advocaat (CGVS, p. 11). Ondanks de taalbarrière slaagde u er met de hulp van uw netwerk in om werk te vinden. U vond bijv. met de hulp van een vriend werk in de wasserij van een hotel. U werd door uw entourage geholpen om in Griekenland onderdak te vinden (CGVS, p. 8-9; p. 14). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer niet opnieuw, al dan niet met hulp van mensen uit uw netwerk, de nodige zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen. Overigens had u zich ook al in Turkije zelfredzaam getoond: u werkte er gedurende uw acht maanden durend verblijf en kon er een huurappartement betrekken.

(...)

U verwees tot slot nog in het algemeen naar de onveiligheid in Griekenland. U vond de Grieken weliswaar vriendelijk en sympathiek en had nooit problemen met hen, maar op de eilanden was alles in handen van de Albanezen en de Bulgaren (CGVS, p. 15-16; p. 19). Dit volstaat echter niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde te weerhouden. U maakte immers géén melding van concrete incidenten die u persoonlijk als begunstigde van internationale bescherming te beurt zijn gevallen en verklaarde zelfs dat u behalve een ruzie met een andere Palestijn waarbij jullie beiden korte tijd werden opgepakt, nooit een gewelddadige situatie heeft meegemaakt (CGVS, p. 16). Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Niets wijst er bovendien op dat u, bij eventuele problemen bij een terugkeer naar Griekenland, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden impliceert immers tevens dat de daar aanwezige autoriteiten, waarmee u nooit problemen had (CGVS, p. 19), in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. In zoverre hij zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn situatie en ervaringen in Griekenland herhaalt, dient namelijk te worden opgemerkt dat verzoeker met deze loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen geenszins afbreuk doet aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

Dient, zoals ook reeds hoger bleek, verder te worden vastgesteld en dat verzoeker niet betwist dat verzoeker, hoewel zijn ADET intussen verlopen is, in Griekenland nog steeds beschikt over een internationale beschermingsstatus. Verzoeker beschikte in dit land in het verleden over een ADET en had er zowel een AFM-nummer als een AMKA-nummer. Dat deze intussen zijn verlopen en/of gedeactiveerd, betekent niet dat verzoeker heden en bij een terugkeer naar Griekenland niet langer of opnieuw kan genieten van het verblijfsrecht en de andere rechten die zijn verbonden aan zijn internationale beschermingsstatus.

Waar blijkt dat de geldigheidsdatum op verzoekers ADET intussen verlopen is, waar verzoeker aanvoert dat daardoor ook zijn AFM-nummer en zijn AMKA-nummer (tijdelijk en tot aan een verlenging of vernieuwing van zijn ADET) zijn gedeactiveerd en waar verzoeker middels een verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst en bij een terugkeer naar Griekenland mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van mogelijke vertragingen bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en de te vervullen formaliteiten voor een reactiveren van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer, dient verder te worden vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen, opnieuw een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen, daarbij automatisch terecht zouden komen in of zouden worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zouden bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin zij zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. Verder blijkt uit de in de bestreden beslissing dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonspreidde en tentoonspreidt en dat verzoeker daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. Zo vertoonde verzoeker reeds voorafgaand aan zijn aankomst in Griekenland de nodige zelfredzaamheid. Ondanks dat hij aldaar niet over een internationale beschermingsstatus beschikte, slaagde verzoeker er gedurende zijn acht maanden durende verblijf in Turkije immers in om aldaar te werken en er een huurappartement te betrekken. Voorts kon verzoeker binnen Griekenland verschillende reizen ondernemen om zijn documenten te regelen, waarvoor hij bij verschillende kantoren moest aankloppen en complexe administratieve handelingen diende te verrichten, regelde hij via een vriend een advocaat om hem bij te staan en slaagde hij er met de hulp van zijn netwerk in om werk te vinden. Tevens werd hij door zijn entourage in Griekenland geholpen om onderdak te vinden. Ook kon hij in Griekenland geld sparen en slaagde hij erin om op deze wijze zijn reis naar België te financieren. Voorts slaagde hij erin op zelfstandige wijze naar België te reizen, zich alhier te vestigen in een vreemde gemeenschap, zijn weg te vinden naar de nodige hulp en ondersteuning en naar en doorheen de procedure internationale bescherming. Eveneens vond hij hier werk. Dankzij zijn professionele activiteiten in België, beschikte verzoeker op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond meer dan een maand nadat FEDASIL een geldsom terugeiste en waarbij die geldsom weken voor het persoonlijk onderhoud diende te worden terugbetaald, bovendien reeds over een spaarpot van 3700 euro. In dit kader en aangezien verzoeker het tegendeel niet aanhaalt of aantoon, kan worden aangenomen dat verzoeker zijn

professionele activiteiten in België sedertdien heeft verdergezet, waardoor aangenomen kan worden dat hij op heden nog steeds over de nodige spaarbuffer beschikt. Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoeker, zo hij bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en een reactivering van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Waar verzoeker in het voorliggende verzoekschrift aanvoert dat hij een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen die aan een eventuele terugkeer in zijnen hoofde naar Griekenland in de weg zou staan, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Uw advocaat merkte weliswaar op dat u bijzonder kwetsbaar bent. Ze verwees hierbij naar uw gedwongen opname in de psychiatrie in mei 2024 en het feit dat u in het centrum een eenpersoonskamer heeft (CGVS, p. 20). Ook uw vriend stipt in zijn schrijven aan dat u het psychisch moeilijk heeft. Ter staving van uw psychiatrische problematiek werden er verslagen, attesten, documenten in verband met uw opname en voorschriften voor medicatie neergelegd. Echter, uw opnames, waarvan u veel documenten neerlegde, dateren van meer dan een jaar geleden. Het enige recente psychologisch verslag, dat opgesteld werd door uw nieuwe psycholoog die u sinds 14 maart 2025 ziet - dit was de enige keer dat u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op consultatie bij haar was geweest (CGVS, p. 18; p. 20-21; zie ook évaluation psychologique - rapport d'évaluation) - en dat uw advocate op 2 april 2025 aan het Commissariaat-generaal bezorgde, stelt dat u een ernstige psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat u nu al 'gedurende enkele maanden' door haar wordt opgevolgd, hetgeen dus onmogelijk objectief kan kloppen, waardoor de diepgang en de waarde van dit rapport ernstig op de helling staat. Het neergelegde attest is dus totaal onvoldoende om de ernst van uw actueel psychisch lijden, de intensiteit van de verschillende hierin beschreven symptomen en de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling juist te kunnen inschatten. Op basis van dit niet-onderbouwde document, bij gebrek aan andere recente documenten die uw psychische toestand staven, kan het CGVS dus, in tegenstelling tot de mails van uw advocate, niet concluderen dat uw kwetsbaarheid van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Dit blijkt overigens ook uit uw eigen verklaringen over uw psychische toestand. Heden omschrijft u zichzelf immers als een sterke man. Na de opname in Brussel in mei 2024 werd u niet meer opgenomen in de psychiatrie. U voelt zich sterk en u aanvaardt het idee dat u psychische klachten heeft niet. U heeft geen donkere gedachten meer. U neemt wel nog steeds medicatie en gaat zoals aangehaald, na een onderbreking van ongeveer een half jaar, opnieuw naar een psycholoog. Anderhalve week voor uw persoonlijk onderhoud was de eerste keer dat u opnieuw een psycholoog zag (CGVS, p. 17-18; p. 20-21). U werkt in België, hetgeen een positieve impact op u heeft (CGVS, p. 11; p. 20). U slaagt er bijgevolg in om ondanks de hierboven beschreven psychische problematieken in de Belgische maatschappij te functioneren, waardoor uit niets blijkt dat u ook niet in de Griekse maatschappij zou kunnen functioneren.

Wat betreft de medicatie die u in België krijgt en de beperkte psychologische opvolging die u hier heeft, blijkt uit niets dat u dit ook in Griekenland niet zou kunnen krijgen. U deed in het verleden echter nooit beroep op psycho-medische hulp in Griekenland (CGVS, p. 16-17). Uit objectieve informatie blijkt nochtans dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en). Uit dezelfde informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is zelfs mogelijk voor mensen die geen sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben: zij kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden

voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er immers toe te wijzen op de reeds eerder door hem afgelegde verklaringen omtrent zijn psychische kwetsbaarheid en op de reeds eerder ter staving daarvan neergelegde documenten. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen en deze documenten gedane, pertinente en terechte vaststellingen. Evenmin doet verzoeker aan deze vaststellingen afbreuk door deze op louter algemene wijze te ontkennen en door boudweg en op algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat het “*zeer waarschijnlijk*” lijkt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland “*episodes van decompensatie zal reactiveren*”. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Uit het door verzoeker bijgebrachte psychologisch attest d.d. 12 januari 2026 blijkt evenmin dat diens kwetsbaarheid van die aard is dat deze verzoeker zou verhinderen diens rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland. In het attest wordt gewezen op verzoekers psychiatrische antecedenten en psychisch lijden, doch dient door de Raad te worden vastgesteld dat ook dit attest onvoldoende onderbouwd is om de ernst van diens actueel psychisch lijden, de intensiteit van de verschillende erin beschreven symptomen en de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling juist te kunnen inschatten. Uit het attest kan niet worden afgeleid dat verzoekers psychische problematiek dermate is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van diens zelfredzaamheid en autonomie. Integendeel, in het attest wordt aangegeven dat verzoeker niet inging op een voorstel tot hospitalisatie “*omdat hij dit niet het juiste moment achtte wegens zijn professionele verplichtingen*”. Verder blijkt ook nergens uit het attest dat verzoeker zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van zijn netwerk, de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van zijn netwerk en de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de

levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructures. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofd van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geenszins afbreuk doen aan het voorgaande.

4.6. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.7. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

4.9. Gelet op het voorgaande en in acht genomen dat verzoeker over internationale bescherming beschikt in en dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij zich beroept op de bescherming van Griekenland, beroept verzoeker zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, wordt ook de schending van artikel 14 van het EVRM door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd of uiteengezet. Voornoemd artikel kan *in casu* immers geen toepassing vinden daar dit artikel, dat het genot van de in het EVRM bepaalde rechten verzekert zonder onderscheid op welke grond ook, slechts kan worden ingeroepen in samenhang met een ander in het EVRM gewaarborgd recht en verzoeker geen schending van zulk recht aantoot of aannemelijk maakt.

4.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aangeeft dat het "nuttig" zou kunnen zijn "om een dergelijke vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor een prejudiciële beslissing", dient tot slot te worden opgemerkt dat verzoeker deze vraag niet concretiseert en dat uit zijn betoog evenmin een concrete vraag kan worden afgeleid. Hoe dan ook dient in dit kader te worden gewezen op artikel 267, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Krachtens dit artikel is de nationale rechterlijke instantie slechts gehouden het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen "volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep". Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden

ingesteld (HvJ 16 december 2008, *Cartesio*, nr. C-210/06, r.o. 76-79; HvJ 4 juni 2002, *Lyckeskog*, nr. C-99/00, r.o. 16-17). Daar de uitspraken van de Raad overeenkomstig artikel 39/67 van de vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de RvV niet worden beschouwd als een in laatste aanleg rechtsprekende rechterlijke instantie en is de Raad niet gehouden om de 'voorgestelde prejudiciële vraag' te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ 15 maart 2017, *Aquino*, nr. C-3/16, r.o. 35-36).

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT